

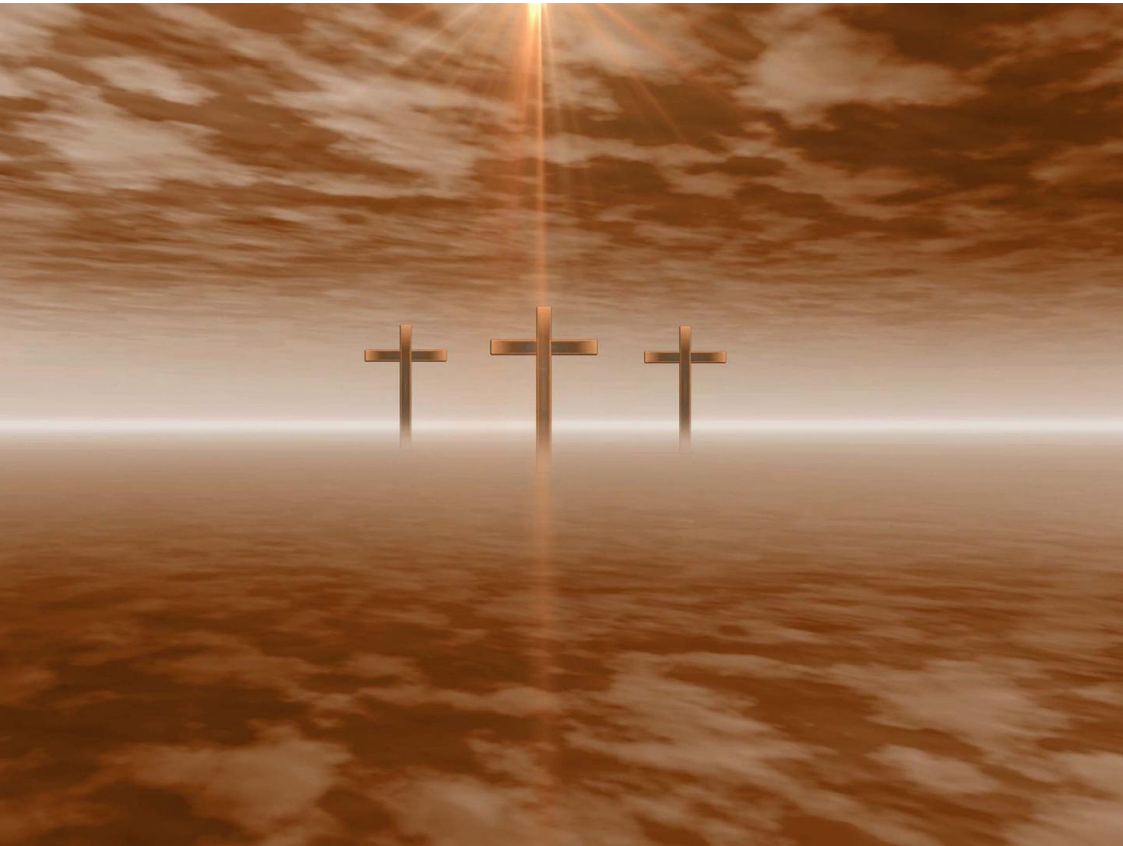
08/2022

Slovo víry

A to je to slovo víry, které kážeme.
Římanům 10:8

Kristus je ta cesta

Pokud se člověk ocitne na místě, kdy neví kudy jít dál, když nevidí cestu, když neví jak dál, je tu stále náš Ježíš.

Bible říká, že *Ježíš je cesta, pravda i život*. Jan 14:6

On je ta cesta, po které je zapotřebí jít. Všechny lidské cesty, řešení, způsoby mají limity.

Většinou jsou předem odsouzeny k selhání, protože lidé jsou omezeni a nevidí do budoucnosti, jen tuší a odhadují co se bude dít.

Náš Ježíš, ale zná budoucnost a připravil pro nás veškerá zaopatření, která budou na cestě životem zapotřebí. Pokud kráčíme po té správné cestě, tak, i když se objeví tlaky, můžeme vědět, že právě tam, kde jsme, Bůh již připravil vše, co je potřeba, abychom pokračovali v cestě, kterou pro nás On připravil.

Když se problém zdá velký, pak je zde opět náš Ježíš, který porazil hřích, porazil smrt a stále žije. Poté, co vystoupil do nebe a usedl po Boží pravici, nám Bůh poslal nového přítele – Ducha Svatého. A právě tento Duch Svatý nyní, tedy právě teď, přebývá v nás. To samo o sobě je skvělá zpráva. Tam však náš Bůh neskončil. Ve svém slově nám odkrývá tajemství tohoto požehnání.

1 Jan 4:4

Ten, který je ve vás, je totiž větší než ten, který je světě.

Ten Duch Svatý, o kterém se píše v Písmu, je přímo v nás. A to znamená, že ten větší je v nás. Ať se objeví cokoli, On je vždy větší. Není nic, co by náš Bůh nezvládl, On bude vždy mít víc moci, víc síly, víc zaopatření, VŽDY. To je Boží podstata, On je nevyčerpatelný a bude vždy větší.

Pro nás jako věřící je jiná cesta než ta, po které kráčí svět – je to Ježíš Kristus. Jeho slovo, Jeho moc, Jeho pomazání, Jeho sláva, Jeho zaopatření, Jeho království.

Kristus je moje cesta a tato cesta nevede k zahynutí, ale vede od slávy ke slávě, od vítězství k vítězství, stále výš a výš.

Víra je rozhodnutí

Na kom záleží, co budu žít? Na mém manželovi? Ne.

Na mých rodičích? Ne.

Na mém pastorovi? Ne.

Na Bohu? Ne.

Na ďáblu? To už vůbec ne!

Na mne záleží, co budu žít. Já se rozhoduji, zda budu věřit Božímu Slovu nebo ne. Já se rozhoduji, jestli budu chodit vírou nebo ne.

Jakub 1:5-8

Jestliže se pak někomu z vás nedostává moudrosti, ať ji žádá od Boha, který štědře dává všem a nic nevyčítá, a bude mu dána. Ať však žádá ve víře a nijak nepochybuje, neboť ten, kdo pochybuje, je podobný mořské vlně, hnané a zmítané větrem. Ať se takový člověk nedomnívá, že od Pána něco dostane; takový muž má rozdvojenou mysl a je nestálý na všech svých cestách.

Bible říká, že člověk, který Boha o něco žádá, má žádat ve víře. Dále říká, že člověk, který pochybuje, je jako mořská vlna. Takový člověk vlastně neví, co chce. Ještě se nerozhodl, co chce. Možná, že nechce převzít zodpovědnost za své rozhodnutí.

Dokonce i to, jestli budu nebo nebudu pochybovat, je mé rozhodnutí.

To je dobrá zpráva. Mohu se rozhodnout, jestli budu věřit nebo pochybovat. Nemusím se nechat trápit bolestmi, nemocemi a špatnými okolnostmi. Mohu směle důvěřovat Božímu Slovu a přijmout cokoli, co potřebuji.

Marek 11:24

Ježíš řekl: „Proto vám říkám: Věřte, že všechno, o co při modlitbě prosíte, jste dostali a budete to mít.“

Ráda říkám, že když nám někdo něco dává, tak abychom to měli, musíme to také přijmout. Proto se dá parafrázovat tento verš takto: „Věřte, že všechno, o co při modlitbě prosíte, jste přijali a budete to mít.“

My musíme věřit, že jsme to přijali ve chvíli, když jsme o to Boha požádali. Pak si můžeme napsat datum, kdy jsme to přijali a směle prohlašovat stejně jako Ježíš:

„Děkuji Ti, Otče, že jsi mne vyslyšel.“

Jan 11:41

Na Bohu
si nic
nevynutíš.

Na Bohu si nic nevynutíš. Co Ti nedá z vlastní vůle, to nemáš.

Bůh nám dal víc, než musel, a vzhledem k Jeho otcovské lásce nám dává stále víc.

Chceš-li si na Bohu vynutit něco, co hned nepotřebuješ, obrátí se většinou tvé přání proti tobě. V tom nejlepším případě se pouze nenaplní.

1 Samuelova 8:6-7

Když ale řekli: „Dej nám krále, ať nás vede,“ Samuelovi se to nelíbilo. Modlil se proto k Hospodinu a Hospodin Samuelovi řekl: „Poslechni hlas lidu ve všem, co ti říkají. Nepohrdli přece tebou, ale mnou, abych nebyl jejich králem.“

Lid, sám o sobě, si mnohé věci vynucuje. – Pracuj pro mě. Dej mi peníze. Jdi a konej. – Mnohdy mu to prochází, ale vždy jen dočasně.

Získanou moc provází strach o moc. Získané peníze provází strach z jejich ztráty. Majetek se více zabezpečuje, pokud nebyl získán poctivě a je zde strach o jeho ztrátu.

Ten, kdo nutí, je nešťastný. Ten, který je nucen, je také nešťastný. Ani jeden nemá klid. První se bojí a druhý má nenávisť.

Lukáš 5:33-35

Tehdy mu řekli: „Janovi učedníci se často postí a modlí, stejně jako učedníci farizeů, ale tvoji jedí a pijí.“ Odpověděl jim: „Můžete snad nutit ženichovy přátele k půstu, dokud je ženich ještě s nimi? Přejdou dny, kdy jim bude ženich vzat, a tehdy, v těch dnech, se budou postit.“

Bohu se líbí dávat to nejlepší nám, lidem, kteří jej mají v srdci.

Bohu se líbí, když k němu voláme, když jej chválíme. Avšak ne pokrytecky, jakoby ve smyslu: já tě pochválím a Ty mi něco dáš.

Bohu se líbí uskutečňovat naše dobré záměry, když jej k tomu přizveme.

Příslaví 15:8–9

Oběť darebáků se Hospodinu hnusí, zalíbení má v modlitbě poctivých. Cesta darebáka se Hospodinu hnusí, stoupence spravedlnosti miluje.

Chceš-li, aby Tě dítě milovalo, nauč jej spravedlivě uvažovat a jednat. Dítě napodobuje svého otce, své kamarády, své učitele. Dítě hledá cestu životem. Ukaž dítěti Hospodina sám v sobě. Dítě pak ukáže Boží slávu všem, kteří by jej ke špatným věcem nutili.

Bůh chce, abychom vyrostli 3 – Dospělost

2. Korintským 3:18 *My všichni se pak s odkrytou tváří zhlížíme v Pánově slávě jako v zrcadle a jsme proměňováni v tentýž obraz, od slávy k slávě, jako od Pánova Ducha.*

Charakteristika duchovně zralého člověka:

- málo si váží pozemských věcí – nepokládá je za důležité
- je mrtvý kritice nebo chvále
- má schopnost rozpoznat Boha při práci

Málo si váží pozemských věcí

Židům 11:24-26 *Vírou Mojžíš, když dospěl, odmítl být nazýván synem faraonovy dcery a vybral si raději snášet utrpení s Božím lidem, než mít dočasný požitek z hříchu. Kristovu pohanu považoval za větší bohatství než egyptské poklady, neboť se díval k odplatě.*

Egypt je předobraz světa. Mojžíš byl synem faraonovy dcery, následník trůnu. Ale vážil si víc Kristovy pohany, než pokladů Egypta. Nemůžeme upřednostnit věci tohoto světa před duchovními věcmi, a přitom duchovně růst.

Bůh chce, aby Jeho děti prosperovaly.

Izajáš 1:19 *Budete-li ochotní a poslušní, dobré věci země jísti budete.*

Musíme si víc vážit duchovních věcí než peněz, než pozemských věcí. Není nic špatného na tom mít peníze. Špatné je, když peníze mají vás.

3 Jan 1:2 *Milovaný, především si přeji, abys ve všem prospíval a byl zdrav, tak jako prospívá tvá duše.*

Zde se mluví o finanční, materiální, fyzické i duchovní prosperitě.
Bůh chce, abychom prosperovali – duch, duše i tělo.

Jednou, v období hospodářské krize, se chtěl jeden muž odstěhovat do jiného města, protože by tam mohl vydělat o 50 dolarů víc. Povídal si o tom s bratrem Haginem, byl členem církve plného evangelia. Bratr Hagin se ho ptal, zda je v tom městě, do kterého se chtěl přestěhovat, církve plného evangelia. Mluvil s ním o tom, že než přišli do církve, byla jeho manželka těžce nemocná, měla rakovinu. Utratili spoustu dolarů za léčbu. Když byla pokřtěna Duchem Svatým, byla uzdravena. A stejně tak byl uzdraven i jeho syn, protože se v této církvi vyučovalo božské zdraví. Příště, když se viděli, řekl, že se za to modlil. Zjistil, že to za to nestojí, aby se odstěhoval. Že zůstane tam, kde je požehnaný.

Bratr Hagin vyprávěl ještě jeden příběh: „Jednoho dne přišli na moje shromáždění manželé. Ptal jsem se jich, kam chodí? Protože jejich církve byla zrušená, odpověděli, že nikam. Kam dáváte desátky? Nikam.“

Ale vy potřebujete někde chodit, pracovat pro Pána a uctívat Ho. Jak se říká, valící se kámen nikdy nenasbírá mech. Potřebujeme jeden druhého, potřebujeme obecnství jedněch s druhými. Někdo řekne, mohu zůstat doma a být stejně tak dobrý křesťan jako každý jiný.

Židům 10:25 a neopouštějme naše společné shromáždění, jak mají někteří ve zvyku, ale napomínejme se, a to tím více, čím více vidíte, že se blíží ten den – Pánův příchod.

Chodíme do církve, protože milujeme Boha a chceme Ho uctívat. Lidé občas ztratí své děti, protože jim dali špatný příklad. Děti vyrostou a jdou od Boha.

Když bylo naší dceři 6 let byli jsme o Vánocích navštívit manželčiny rodiče – Vánoce byly v sobotu. V neděli ráno řekla moje tchýně postarám se o Pat. Má prudký kašel a zdá se, že může mít trochu horečku. Řekl jsem: „Ne, my ji tu nenecháme, my jsme se modlili a věříme Bohu. Vlastně už je to mnohem lepší než včera. Když ji tu necháme, bude si myslet, že je mnohem důležitější jíst vánoční večeři s babičkou, než jít do církve v neděli ráno. A to není to, čemu věříme.“

Prísloví 22:6 Zsvěcuj dítě do jeho cesty – nesejde z ní, ani když zestárne.

F. F. Bosworth řekl: Lidé se diví, proč nemají víru na uzdravení. Krmí své tělo třemi teplými jídly denně a svého ducha jednou studenou svačinou za víkend.

Dej Boha na první místo. I když se to týká tvých příbuzných. Dej Boha i před svůj život. Budeš požehnaný duchovně i fyzicky, ty i tvoje rodina.

Je mrtvý kritice nebo chvále

1. Korintským 4:3-4 *Mně pak je to to nejmenší, abych byl posuzován vámi anebo lidským soudem; dokonce ani neposuzuji sám sebe. Nejsem si totiž o sobě ničeho vědom, ale tím nejsem ospravedlněn, neboť ten, kdo mě posuzuje, je Pán.*

Pavel vyrostl v milosti do takové míry, aby se svěřil pouze do rukou Boha. Nebyla to tělesná nezávislost, ale svatá důstojnost.

Vládl mu zákon lásky. Snadno se nenafoukl, ani nebyl urážlivý nebo naštvaný. Jeho duch, kde byla rozlita Boží láska, mu vládl.

Nezralí křesťané se cítí uražení nebo jsou nafoukaní. Když je někdo kritizuje, tak se litují. Na druhé straně, když je někdo ocení, cítí se důležití. „Baby“ křesťany zajímá, co si o nich lidé myslí. Chtějí být populární.

Duchovně zralý křesťan si je vědom Boha. Ví, co Boží Slovo říká o něm a k němu. Není namyšlený, arogantní ani nafouknutý pýchou. Není urážlivý, podrážděný ani rozzlobený. Nebere v úvahu zlo, které mu bylo způsobeno – nevěnuje pozornost utrpené křivdě.

Má schopnost rozpoznat Boha při práci

Jedním z těchto duchovních příkladů je Josef v Genesis 37. – 45. kapitola.

Pamatujete si, jak ve snu viděl věci, které se stanou a jak na něho jeho bratři žárlili? Chtěli ho zabít. Nakonec ho jen prodali do otroctví. Byl odvezen do Egypta. Tam odmítl splnit přání manželky svého pána a byl vhozen do vězení. Ve vězení zůstal 7 let. Jednou vyložil číšníkovi, který sloužil u faraona, sen, že bude povýšen a požádal ho, aby se o něm faraonovi zmínil. Ale on na Josefa zapomněl. Uběhly další dva roky, než vyšel z vězení. V těchto dvou letech by někteří lidé zahořkli a řekli by: „Takhle to přesně je. Snažíš se pomoci lidem a oni ti nepomůžou.“

Ale nadešel čas, kdy se Josef dostal z vězení. A vlastně se stal premiérem. Zachránil celou svoji rodinu, a nakonec se mu všichni poklonili. Přesně tak, jak to viděl ve svém snu.

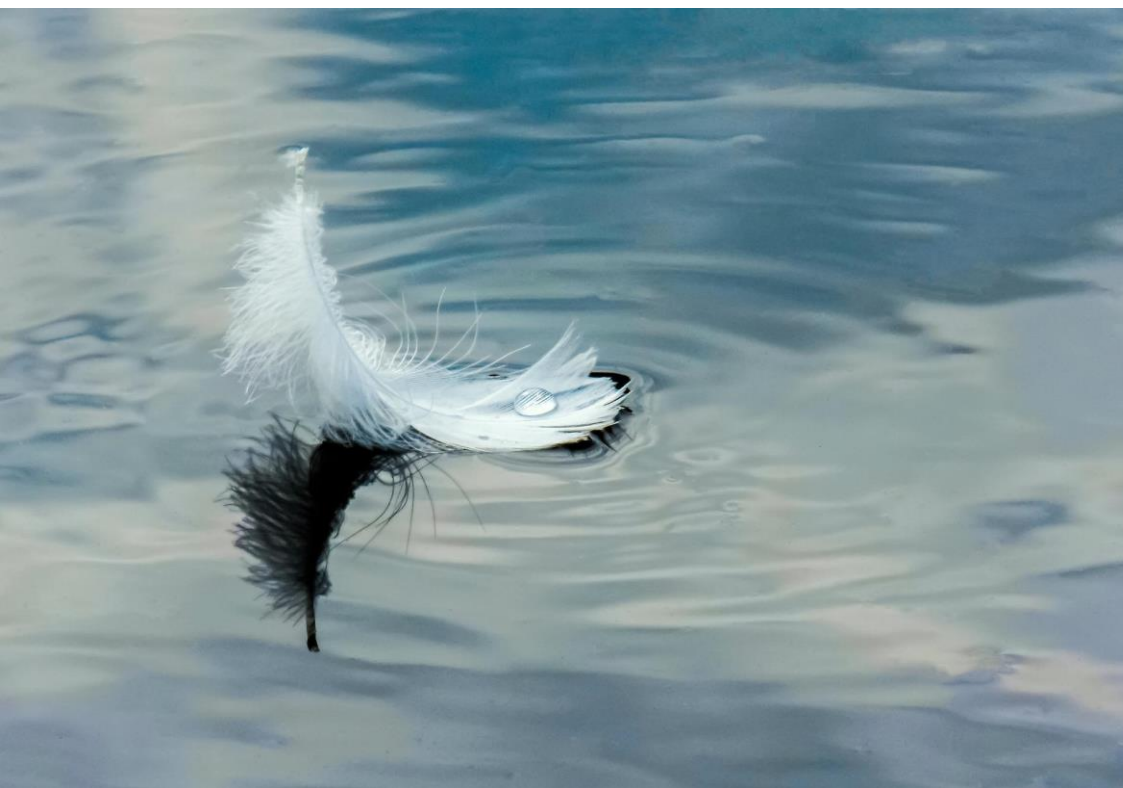
Tady by se duchovně nezralí lidé mohli ukázat. Mohl jim říct: „Vidíte, pamatujete si na ten sen? Teď se naplnil.“ Ale to Josef neudělal.

Genesis 45:5-7 Netrapte se ale a nehněvejte se na sebe, že jste mě sem prodali. Sám Bůh mě sem poslal před vámi, aby vám zachránil život. Už dva roky je přece na zemi hlad a přichází ještě pět let, kdy se nebude orat ani sklízet. Bůh mě poslal před vámi, aby zajistil vaše přežití na zemi a zachránil vám život velikým vysvobozením.

Jestliže vidíš Boha, jak ve věcech jedná, můžeš se radovat. Ať přijde cokoliv!

Volně upraveno podle knihy Kennetha E. Hagina „Growing up, spiritually“

Nech se unést

Boží láska nezná žádné hranice. Žádné. Není žádný hřích, žádná věc, která by měla moc změnit to, co k tobě cítí Bůh.

On tě dokonale a bezpodmínečně miluje.

Římanům 8:32 *On neušetřil svého vlastního Syna, ale vydal jej za nás; jak by nám spolu s Ním nedaroval všechno ostatní.*

Když jsem rozjímal toto místo Písma uvědomil jsem si, že Bůh Otec měl na výběr. Musel se rozhodnout, zda nechá zemřít mě v mých hříších, anebo obětuje svého Syna... a vybral si mě.

Čím víc nad tím přemýšlím, tím víc jsem zasažen Jeho láskou ke mně. A to vše se stalo ještě když jsme byli hříšní a mrtví v našich vinách. Bůh nás přesto tolik miloval, že obětoval čistého a svatého Syna, aby získal mě.

Jak víc a víc přemýšlím jakou cenu za nás zaplatil, začínám chápat proč Bůh řekl, že není nic, co by nám nedaroval. Když dal Ježíše, není nic, co by nám odepřel.

Občas se lidé nechají unést reklamou a koupí si zařízení, dovolenou a pak zpětně litují svého rozhodnutí.

Chci tě dnes povzbudit, abys přemýšlel nad Boží láskou a nechal se unést Jeho dobrotou a milosrdenstvím. Ať tě uchvátí zjevení toho, jak moc tě Bůh miluje.

Nech se unášet a vychutnej si každou vteřinu tohoto Božského „omámení“, které je reálné a nikdy neskončí. Nech se unášet na vlnách Boží dobroty a nepospíchej do „reálného světa“. Kristus je realita, nebe je reálné místo, Bůh je reálný a když se necháš unášet, budeš zakoušet to, co pro tebe Bůh naplánoval a za co Ježíš tak draze zaplatil.

Bůh tě miluje! To není fráze, to je realita!